Współpraca rodziców z przedszkolem

27 lipca 2012

Podstawowa formą współpracy z rodzicami są kontakty indywidualne. ?Istotne są pierwsze kontakty rodziców z przedszkolem, związane z zapisem dzieci, a atmosfera, jaką się stwarza przy tej okazji jest decydującym elementem w nawiązywaniu pozytywnych stosunków.

Kształtowaniu zaufania służy zrozumienie uczuć i obaw rodziców, oddających dzieci pod naszą opiekę.

Rodzice bardzo chętnie rozmawiają o swoim dziecku, a nauczycielka, chcąc dobrze wychować podopiecznych, musi dowiedzieć się o ich życiu w okresie poprzedzającym przyjście do przedszkola, także o aktualnych warunkach, w jakich się znajdują tylko poprzez kontakty indywidualne z rodzicami może ona uzyskać informacje na temat dotychczasowego rozwoju dziecka, jego problemów zdrowotnych, może dowiedzieć się, w jaki sposób rodzice kierują wychowaniem dziecka w domu, jakie napotykają trudności w procesie wychowania. Poprzez taką rozmowę nauczycielka informuje na temat zainteresowań dziecka, jego ulubionych zabaw, stałych obowiązków w domu. Zadaniem zaś nauczycielki podczas takich kontaktów jest informowanie rodziców o sprawach związanych z pobytem dziecka w grupie, o jego sukcesach i osiągnięciach, a także o trudnościach, czy niepowodzeniach, co powinno prowadzić do ujednolicenia sposobów postępowania z dzieckiem w domu i w przedszkolu. Wspaniałą okazją do indywidualnych rozmów z matką czy ojcem dziecka jest wypełnienia „Karty dziecka 6-letniego? co należy uczynić na początku roku szkolnego, w miesiącu wrześniu.

Uzyskując odpowiedzi na szereg pytań w niej zawartych, nauczycielka uzyskuje wiele informacji na temat rodziny dziecka, jej struktury, warunków mieszkalnych, wieku rodziców, ich wykształcenia. Dowiaduje się, co dziecko najchętniej robi w domu, czy ma jakieś obowiązki, poznaje wymagania rodziców w stosunku do swoich dzieci. Najbardziej kontrowersyjnym zagadnieniem dla nauczycieli jest pytanie: „ile czasu w ciągu dnia poświęcają dziecku rodzice?".

Nauczycielka powinna wyjaśnić, że „jest to czas, który matka lub ojciec wyłącznie poświęcają dziecku, są blisko niego, czas przeznaczony na bezpośredni kontakt. Może to być wspólna zabawa lalkami, klockami, czytanie książek, opowiadanie bajki, wspólne rysowanie, gra w piłkę, domino, wyjście na spacer." Nie jest to natomiast ten czas, kiedy matka robi pranie czy gotuje obiad dla całej rodziny.

Prowadzenie rozmów z rodzicami wymaga dużego taktu i wiedzy pedagogicznej ze strony nauczycielki. Powinna ona wykazywać się dobrą znajomością wychowanków i serdecznym zainteresowaniem nimi, gdyż tylko wtedy rodzice będą zwracali się do niej ze swoimi problemami i respektowali jej uwagi. Nie może ona jedynie skarżyć się na dziecko. Przede wszystkim powinna podkreślać jego sukcesy, osiągnięcia, czynione postępy, a więc to, za co można je pochwalić. Dopiero potem powinna poruszyć sprawy dotyczące trudności w wychowaniu dziecka, jego braków w rozwoju, aby wspólnie z rodzicami ustalić sposoby postępowania z dzieckiem mające na celu pomoc w niwelowaniu tych trudności.

H. Olech. Przedszkole dla dzieci i rodziców. Wychowanie w Przedszkolu, 1992 Nr 4 s. 246

M. Wylotek Rozmawiamy z rodzicami sześciolatków. Wychowanie w przedszkolu. 1991 Nr.1 s. 61]

Jeśli potrzebujesz pomocy w pisaniu nowej pracy z pedagogiki,

to polecamy serwis pisanie prac z pedagogiki - fachowa pomoc w pisaniu prac.